

Kuir
Kıbrıs

Kuirzin

20 Kasım Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Günü

Kasım 2016 / Sayı:2

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	2
KUİR KIBRIS DERNEĞİ.....	3
UNUTMA.....	4
TRANS BİREYLERDE ÜREME VE TAŞIYICI ANNELİK.....	5
OYSA.....	10
GÖKHAN COŞGUN İLE RÖPORTAJ.....	11
CİNSİYET CENDERESİ.....	16
İNTERSEKS KELEBEKLER.....	18

Önsöz

Rita Hester 20 Kasım 1998'de ABD'nin Boston şehrinde kendi evinde göğsünden 20 kez bıçaklanarak öldürüldü. Dünya trans hakları hareketi Rita Hester cinayetini sembol haline getirerek, her yılın 20 Kasım gününü Nefret Cinayeti Mağduru Trans Bireyleri Anma Günü olarak çeşitli etkinliklerle toplumun gündeminde tutmaya devam etmektedir.

Kıbrıs'ın kuzeyinde de trans bireylere yönelik sözel, fiziksel ve psikolojik şiddet ve ayrımcılık mevcuttur ve ikili cinsiyet sistemini sorgulamadan kabul eden birçok toplumda olduğu gibi coğrafyamızda da trans bireyler aileleri ve arkadaşları tarafından dışlanma, sağlık haklarından mahrum bırakılma, işyerlerinde ayrımcılığa uğrama, görünürlük ve gelecek korkusundan dolayı hak savunuculuğu yapamama gibi bir dizi sorunla karşılaşabilmektedirler.

Kuir Kıbrıs Derneği - Queer Cyprus Association olarak, konuya duyarlı herkesi, trans toplumunu hedef alan ayrımcılığa, toplumsal dışlanmaya ve yetkililerin sessizliğine karşı sesimize ses katmaya davet ediyoruz.

Kuir Kıbrıs Derneği

Kuir Kıbrıs Derneği; cinsiyet, cinsiyet ifadesi, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ayrımcılıklarıyla mücadele edilmesi; homofobi, bifobi ve transfobinin engellenmesi; Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Trans ve İnterseks (LGBTİ+) bireylerin Temel Evrensel Hak ve Özgürlüklerinin korunması ve bu konularda duyarlılığın artırılması yönünde çalışmalar yürüten bir sivil toplum hareketidir.

Kıbrıs'ın kuzeyinde İngiliz sömürge döneminden kalan Fasıl 154 Ceza Yasası'nın değiştirilmesi ve “doğaya aykırı cinsel ilişki” ibaresinin kaldırılıp yerine kimsenin cinsel yönelim ve cinsiyet kimliğinden dolayı ayrımcılığa uğramasını önleyici maddelerin getirilmesi için kurulmuştur. Bir araya gelen toplumun önde gelen isimleriyle birlikte 2008 yılında kurulan “Homofobiye Karşı İnisiyatif” adıyla yola çıkan sivil toplum hareketi daha sonra, 2012 yılında “Kuir Kıbrıs Derneği” olarak değiştirildi. Kuir Kıbrıs; kimsenin dil, din, ırk, renk, cinsel yönelim, cinsiyet kimliği, cinsiyet ifadesi, yaşı ve etnik kökeninden dolayı ayrımcılığa uğramaması için mücadele eder. Bu nedenle, Kuir Kıbrıs çeşitliliği benimseyen ve her türlü baskı mekanizmasına karşı, feminist, anti-militarist, ekolojist ve veganist bir mücadele verir.

UNUTMA!

Doğduğun bedende

Yaşadığın her saniye

Var olduğun için

Ne istediğini

Nelerden hoşlandığını

Ya da ne yaptığını

Her ne olursa olsun

Gerek bedeninden

Gerek kişiliğinden

Ya da var oluşundan

Utandırılıyorsan eğer

Unutma

Kim ne der diye düşünüyorsan eğer

Sakin korkma

Bil ki yalnız ya da yanlış değilsin

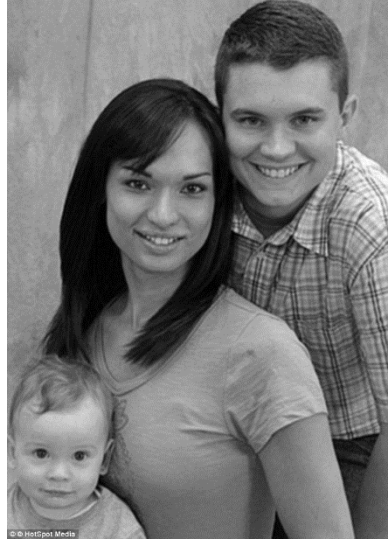
Sakin kendin olduğun için asla utanma...

TRANS BİREYLERDE ÜREME VE TAŞIYICI ANNELİK

Op. Dr. Burcu Özbakır

KKTC'de hala toplumun büyük bir kısmı tarafından tabu olarak algılansa da, gelişmiş ülkelerde trans bireylerin görünürlüğü ve hakkettikleri gibi sağlıklı bir yaşam sürme oranları artmış, trans bireyin evlilikleri kabul görmeye başlamıştır. Her birey kadar trans bir bireyin de aile kurma ve çocuk sahibi olmaya hakkı vardır. Hala dünyanın birçok ülkesinde bir bireyin kendisine uygun cinsiyet kimliğini alabilmesi için "alt cerrahi" olmasını zorunlu kılmaktadır. Yani cinsel organlarının, almak istediği cinsiyetin organları olması şartı aranmaktadır. Bu şartlar yetmezmiş gibi, yetersiz bilgilendirilme yüzünden, kişi önlem alamadan bazı potansiyel fırsatları kaybetmektedir.

Geçiş Süreci'ndeki Bireyin Üreme Sistemi'nde Neler Değişir?

Trans bireyin, oldu ise, geçirdiği cerrahiler, bazen sonrada kendi genetik çocuğunu doğurma şansını sıfırlamaktadır.

Biyolojik olarak erkek olan bir trans kadın, "alt cerrahi" olarak tanımlanan ve testislerin, penisin ve diğer bazı salgı bezlerinin alınması ve vajinal rekonstrüksiyon (yeniden oluşturma) cerrahisi uygulandığında sperm hücresi üretme yeteneğini kaybetmektedir. Testisin bu cerrahi sürecinde alınması maalesef şarttır. Cerrahi olmasa bile, sıklıkla kullanılan yüksek doz östrojen hormonu da sperm üretimini kötü yönde etkilemektedir.

Biyolojik olarak kadın olan bir trans erkeğin, “alt cerrahi” çerçevesinde uterus (rahim) alınmakta, vajina kapatılarak penil rekonstrüksiyon yapılmaktadır. Aynı seansta overleri (yumurtalıklar) şart olmadığı halde bazen alınan hastada sonrasında yumurta geliştirme kapasitesi ortadan kalkmaktadır. Hastanınoverleri alınmasa bile, cerrahi öncesi ve sonrasında kullanılan testosteron hormonu, üreme hücresi eldesini imkânsız kılabilir.

Üreme Hücreleri Nasıl Saklanır?

Herhangi bir hormon kullanımı veya cerrahi sürecine girmeyi planlayan kişinin doğru bilgilendirilmesi ve yönlendirilmesi gerekir. Çünkü bu kişiler, doğru uygulamalar ile kendi biyolojik çocuklarına sahip olabilmektedirler. Tercih ile geçiş sürecine başlamamış olan kişi, oosit (yumurta) veya bu oositler kullanılarak üretilen embriyolar (hücrese seviyede bebek) güvenli bir şekilde saklayabilecek yasal ve tıbbi donanıma sahip bir tüp bebek ünitesine başvurmalıdır. Bu merkezde kişinin bazı testleri yapılarak bu tedaviye uygunluğu teyit edilir, gerekli tedaviler uygulanarak, oosit geliştirmesi sağlanır. Bu oositler, zamanı geldiğinde hafif bir anestezi altında özel bir iğne vasıtası ile toplanır. İsteğe göre ya oosit olarak, ya da uygun sperm hücresi ile döllenerek, hasta adına saklanır.

Erkektan kadına trans bireylerde eşey hücresi alınması daha kolay olup, tercihan hormon kullanımına başlamamış kişinin eşey hücresi olan sperm örneğini uygun şartlarda saklayabilecek bir tüp bebek ünitesinde vermesi yeterli olacaktır.

Diğer Eşey Hücresi Nereden Bulunur?

Sperm hücresinin embriyo olabilmek için oosite (yumurta), oositin de embriyo olabilmek için sperme ihtiyacı bulunmaktadır. Bu sebeple, geçiş sürecindeki bireyin üreme hücresi saklansa bile, belli bir dönemde embriyo yapılabilmesi için diğer eşey hücresine ihtiyaç duyulacaktır. Belirli bir kişinin, diğer eşey hücresini vermesi isteniyorsa, bu kişinin çocuğun yasal ikinci vasisi olacağı göz önünde

bulundurulmalıdır. Çünkü her iki birey de, nikâh şartı aranmaksızın çift olarak kaydedilirler. Bu şekilde bir uygulamayı riskli bulan veya uygun eşey hücresi verecek ve sorumluluk alacak birisini bulamayan kişiler gerekli hücreyi, yasal ve tıbbi olarak ehil bir tüp bebek ünitesinden tedarik edebilir. 21.06.2016 tarihinde uygulamaya giren yasal düzenleme ile uygun bireylerin, bağış yolu ile sperm veya oosit alması KKTC'de yasal olarak güvence altına alınmıştır. Bağış yolu ile kullanılan sperm ve oosit sahiplerinin, ileride çocuk üzerinde hiçbir yasal sorumluluğu veya hakkı bulunmamaktadır. Bu şekilde, uygun eşey hücresi verecek kişi olmadığında, bağış yolu ile güvenli bir şekilde gerekli eksik hücrenin tedariki sağlanabilir.

Kişinin eşey hücrelerini saklayan testis veya overleri alınmış ise, şu an için eşey hücresi eldesi mümkün değildir. Kök hücre tedavisi ile eşey hücresi üretimi, henüz bilimsel araştırma seviyesindedir ve güvenilirliği yoktur. Bu durumda birey her iki eşey hücresini de bağış yolu ile alabilir.

Taşıyıcı Annelik

Dünyada taşıyıcı annelik tedavisi, gerek doğuştan uterusu olmayan, gerekse uterusu alınmış hastalar için uzun yıllardan beri uygulanmaktadır.

Uterus nakli henüz çok deneysel bir uygulama olup, klinik olarak

geçerliliği kanıtlanamamıştır. Bu sebeple, uterusu olmayan trans kadın/erkek bireyin, bebeğini taşıması için taşıyıcı anneye ihtiyacı olacaktır.

ABD'nin belirli eyaletlerinde, taşıyıcı anneden doğan çocuk, direkt olarak gerçek ebeveyni üzerine kaydedilebilmektedir. İngiltere'deki yasal düzenlemeler ile doğumdan sonra bebek taşıyıcı anne üzerine kaydedilip, sonrasında ebeveyn üzerine aktarılabilir. Taşıyıcı annelik, Gürcistan gibi bazı küçük ülkelerde de sağlık turizminin bir parçasını oluşturmaktadır. Bu ülkeler; her ne kadar yasal riskler olsa da, daha ucuz tedavi imkânı sunduğu için tercih edilebilmektedir.

Taşıyıcı annelik ülkemizde henüz yeni bir konu olup, 21.06.2016'dan beri yasal düzenleme ile tıbben yapılabilir hale gelmiştir. Süreç için Sağlık Bakanlığı'na, hastanın uterusu olmaması sebebi ile çocuk sahibi olamadığının ispatı süreci sonrasında, gerekli kurul onayı alınmaktadır. Bu şekilde; bulunan taşıyıcı anneye daha önceden oluşturulan embriyolar yasal olarak nakledilebilmektedir. Yine de, bu aşamadan sonrası henüz net değildir. Gerekli yasal düzenlemeler henüz tamamlanamadığı için, doğumdan sonra çocuğun yasal vasisi olması süreci belirsizliğini korumaktadır. Bunun sebebi, Aile Yasası'nda yer alan "bir çocuğu doğuran kişinin çocuğun annesi/yasal ebeveyni" olduğu ibaresidir. Bu yasaya göre, taşıyıcı annenin, çocuğu doğumdan sonra, ilk etapta üzerine kaydettirmesi gerekmektedir. Bu durum iki potansiyel soruna yol açabilmektedir: Birincisi, taşıyıcı anne çocuğun yasal vasiliğini aldıktan sonra biyolojik ebeveynine vermek istemeyebilir veya bazı şartlar öne sürebilir. Veya; taşıyıcı anne, çocuğu ilk etapta üzerine almak istemeyebilir. Bu konuda önceden yapılacak sözleşmelerin maalesef ülkemizde hiçbir yasal bağlayıcılığı yoktur. Zaten taşıyıcı anne olabilecek özelliklere sahip bireylerin bulunması zor iken, bir de bu şekilde yasal desteklerin eksikliği ve belirsizliği, tıbben ve hukuken yapılabilir bir tedaviyi, hukuken tamamlanamayabilir bir hale sokmaktadır. Sağlık Bakanlığı'nın ilgili birimince bu konuda çalışmaların devam ettiği bildirilmiştir.

Trans geçiş sürecine başlamayı planlayan bireylerin, bu tedaviler öncesinde doğru yönlendirilmelerinin sağlanabilmesi için, ilgili

hekimlerin de konu hakkında bilinçlendirilmesi de şarttır. Doğru bilgi ve yönlendirme ile geri dönüşümsüz adımlar öncesinde doğru önlemler alınabilir.

Tüp bebek tedavisinin bile toplum tarafından tabu bir konu olduğu düşünülürse, trans bir bireyin eşey hücrelerini saklaması, tüp bebek tedavisi ve sonrasındaki taşıyıcı annelik sürecinin çok daha fazla toplumsal baskı alacağı aşikârdır. Yasal hakların elde edilmesi ve bilinçlendirme sürecinin sancılı ve yavaş ilerleyişine rağmen; trans bireylerin görünürlüğü'nün, güvenliğinin, istihdamının yeterince sağlanamadığı KKTC'de, bu tarz yasal düzenlemelere başlanmış olması umut vericidir.

Op.Dr. Burcu Özbakır
Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı
Üreme Tıbbi Endokrinolojisi ve İnfertilite Uzmanı

Oysa

Erm An

Bir hikâyesi var hepimizin, okunmayı bekleyen.
Belki bir gün diye, seilmeyi bekleyen bir ömrümüz var.
Yalanlar söyleyip gülüyor, suskunca ağlıyoruz.
Tanıştığımız herkesi dost sanıyor, üstelik buna inandırıyoruz kendimizi.
Geceleri, yalnızlığa sıkıca sarılıyoruz ısıtmak için tenimizi.
Sabah olunca yüzüne bile bakamıyor, lanetliyoruz bu bedeni.
Yaşanmış bitmiş her şey aramızda kalıyor,
Bir sır gibi saklıyoruz hep o tanrıları...
Kuytu, bucaklar, soğuk dehlizler bizden soruluyor.
Tanrılar'a âşık birer melek gibi, ölüyoruz.
Cüretkârız hepimiz, birer küstah!
Damarlarımızda kan akmaz, yüzümüz hiç kırışmaz.
Yaşardıkça gözlerimiz, bizler daha çok parlarız.
İlham perisiyiz, bizler birer ateşböceği...
Melankoli hırkası, melon bir şapka ya da cafcacflı bir peruk.
Yüzde mutluluk makyajı, ayağımızda pranga.
Bizler çokook mutluyuz, hüznü tadıyor, neşe saçıyoruz.
Yoktan var edip varlığımızda yok oluyoruz.
Soğuktan üşüyen bir mum alevi gibi yanıyor,
Sönmemek için tekin bir yer arıyoruz.
Oysa ne çok severdi bizi yaratan.
Yaratsaydı eğer, oysa bizler hiç var olmadık...
Hissetmedik, yaşamadık, ölmedik ve öldürülmedik...
Yüzyıllardır hep saklandık gecenin karanlığında ya da AŞK adı altında.

Gökhan Coşgun ile Röportaj

Havva Güleş

Havva: Kendini bize nasıl tanıtırısın?

Gökhan: 18 Kasım 1995'de Lefkoşa'da doğdum. Kimlikte şu an yazan adımlı söylemek istemiyorum çünkü onun ben olmadığımı düşünüyorum. Annem ve babam ayrı, iki kardeşim var. Paşaköy'de oturuyorum. Ben çok küçük yaşta iken annem ile babam ayrılmıştı. Mahkeme kararı ile velayetimin babama verilmesi nedeni ile 14 yaşıma kadar babam ile yaşadım, sonrasında da bugüne kadar olan sürecimde annem ile yaşadım.

Havva: Kendini keşif deneyimlerinden biraz bahseder misin?

Gökhan: Önce 8 yaşında benden yaşça büyük bir kadına âşık oldum. Fakat bunu aileme söyleyemedim ve bunun hoşlanıtı mı sevgi mi olduğunu tanımlayamadım. Anneme bunu dile getirdiğimde, bu kişi senin ablan tepkisini aldım ve o kişiyi bir daha görmedim. Daha sonraki deneyimim ise; ortaokulda aynı sırayı paylaştığım bir arkadaşımdaydı ve yine kimseye söylemedim. Sürekli aklımı karıştıran soru "Neyim ben?" oldu. Kendimi tanımlayamıyordum. Ortaokulda heteronormatif sistemin içindeki kız arkadaşlarım tarafından; toplumun bir kadına çizdiği kalıpların içinde olmadığımından ötürü "Sen, erkek gibisin. Git!" şeklinde dışlandım. Benzer dışlamaya üvey annem tarafından da maruz kaldım. Sadece dışlama olarak kalmayıp fiziksel ve psikolojik şiddete de maruz kaldım.

Havva: Sence üvey annenin senin üzerinde uyguladığı şiddetin nedeni toplum normlarının dışında olman mıydı?

Gökhan: Kız kardeşimin de, benim de saçlarımız kısıydı. Fakat kız kardeşim yeri geldiğinde saçlarını bağıyor ve makyaj yapıyordu. Kardeşim, üvey annem ile çok iyi anlaşıyordu. Kız kardeşim ev içindeki işleri büyük bir keyif alarak yapıyordu, fakat ben bu rollere bir türlü bürünemedim. Ev içinde maruz kaldığım şiddet ise "kız gibi" olmayışımdaydı. Hatta kız kardeşim ona anne derken, benim ona asla anne dememi istemez, abla diye hitap etmemi isterdi. Bu da ortaya konan ayrımcılığın diğere bir somut örneği idi.

Havva: Ev işleri ilgini çekmiyordu. Peki, bunun dışında ilgini çeken şeyler ne idi?

Gökhan: Bahçede babama yardım etmeyi çok severdim. Aynı zamanda babamın giydiği kıyafetler çok ilgimi çekmekteydi, hep onun gibi giyinmek isterdim ama bu bir özentilik gibi değil bir aidiyet duygusu idi. Fakat üvey annem benim tamamen babam gibi giyinmemi istemezdi. Hatta ailece bir yere gidileceğinde, üvey annem benim gelmemi istemezdi, benden utanırdı. Ev içinde kardeşim ve benim aramda yapılan ayrımcılığı her daim sezinlerdim ve böylelikle bütün ortaokul hayatım karanlık bir odada geçmişti.

Havva: Peki, bu durumda babanızın tepkileri ne yöndeydi?

Gökhan: Ben büyüdükçe, şiddet seviyesinde büyüdü ve sürekli üvey annem tarafından bastırılmaya çalışıldım. Üvey annem tarafından gördüğüm şiddet ve uğradığım ayrımcılığı babama anlattığım zaman babamdan da yalan söylediğime dair tepki aldım. Benden istenilen kalıplara hiçbir zaman sığamadım çünkü söz konusu kalıplara uygun değildim. Bu baskılara daha fazla dayanamayıp, ortaokulun son döneminde intihar ettim.

Havva: Bütün bu süreçte öz annen ile olan ilişkin ne noktada idi?

Gökhan: İntihar ettikten sonra, okula döndüğümde, müdür muavini sınıfa gelip beni çağırdı ve annen geldi dedi. Annemi 4 yıl görmediğim için şoka girmiştım. Annem saçlarımı, kıyafetlerimi ve davranışlarımı görünce şaşırdı ve neden bu haldesin dedi. Ona böyle mutlu olduğumu anlattım. Önceleri beni çok anlamasa da beni zorlamadı. Annem ile 15 gün görüştüktan sonra, babama artık annem ile yaşamak istediğimi söyledim önce karşı çıksa da sonra razı geldi.

Havva: Üvey annen ve Kız Kardeşin evden gidişini nasıl karşıladı?

Gökhan: Üvey annemin çalıştığı yere helallik almaya gittim. Bana "yaptığım bütün emekler haram olsun" dedi. Kız kardeşimle vedalaşacağım zaman, "senin gibi bir ablam olamaz, senin yüzünden benimle dalga geçerler, keşke biraz kız gibi olsan" gibi

tepkiler verdi ama yine de kendine iyi bak dedi. Kardeşim sürekli üvey annemin dolduruşuna gelip beni dışlardı.

Havva: Annenin yanına taşındığı zaman neler değişti?

Gökhan: Annem kıyafetlerimin arasında hiç kadın elbisesi bulamayınca çok şaşırıldı. Neden bu kıyafetleri bu eve getirdin diye bir tepkide bulundu. Beni hemen alışverişe çıkardı. Alışveriş yaparken bile annem ile farklı reyonlara bakıyorduk. Beni sürekli kadın reyonuna yöneltmeye çalışıyordu fakat benim beğendiğim kıyafetlerin tümü erkek reyonundaydı. Annem bana, seni onlardan kurtarmak için bu reyona çekiyorum dedi ve bana bir etek verdi. Annemi kırmamak için onun bana seçtiği eteği zoraki denedim. Kendimi çok farklı hissediyordum. O eteği giyip boy aynasının önüne geçtiğimde aynayı kırmak istedim çünkü aynadaki kişi ben değildim.

Havva: Annen seni değiştirmek için başka neler yaptı?

Gökhan: Anneme ilk gittiğim zaman kıyafetlerimi çok dert edinmişti. Benden onun için kız olmayı denememi istedi. Annemi çok uzun süredir görmemiştim ve onu kırmak istememiştim. Kendime, annem için kız olmayı denemeyi söylemiştim. Annem bunu için çok çaba sarf etti. Bana aldığı bütün elbiseleri, etekleri giymeye başladım. Saçlarımı uzattım.

Havva: Lise hayatında sıkıntılar yaşadın mı?

Gökhan: Liseye geçtiğimde saçlarım uzundu. Okul kıyafeti benim için en büyük nimetti çünkü annemi kırmamak için giydiğim kadın elbiselerinden en azından okul saati içerisinde olsun kurtulmuştum. Lise üniforması pantolon ve gömlekti. Bu beni en mutlu eden şey idi ama lisedeki en büyük sorunum da bana doğduğum zaman verilmiş olan ismi zorunlu olarak kullanmaya mecbur kalmış olmamdı. İsmimden hep nefret ettim. İsmimi hiç söylemek istemezdim ve okulda hocalarım ile sınıf arkadaşlarım hep adımı söylerdi. İsmimi duymaya ve onunla barışmaya çok çalıştım ama olmadı. O ismi duymaktansa isimsiz ve cinsiyetsiz biri olarak yaşamayı tercih ederdim.

Havva: Lisedeki arkadaşlık ilişkilerin nasıldı?

Gökhan: Saçlarım uzun olduğu için ortaokulda olduğu gibi dışlanmıyordum. Fakat kız arkadaşlarımın yanına gittiğimde, onların muhabbetlerinde sıkılıyordum. Yanlarında sessiz sessiz oturup onların konuşmalarını dinliyor, nasıl onlar gibi konuşacağımı düşünüyordum. Erkek arkadaşlarımın yanına gittiğimde, onların sohbetleri beni çok çekiyordu. Onlarla daha samimi olabiliyordum. Futbol sohbetlerine katılabiliyordum. Bu onları da çok şaşırtıyordu. Kız arkadaşlarım, hep kendi sevgililerini konuşuyorlar ve neden benim sevgilim olup olmadığını sorguluyorlardı. Aynı zaman zarfında, bir erkek beni beğenip numaramı istemişti. Sırf okuldaki kız arkadaşların bana dikte ettiği erkek sevgili düşüncesini kendimden emin olmak için denemeye karar verdim.

Havva: Bu durum sana nasıl hissettirdi?

Gökhan: Zorla etek giydim, zorla bunu da yapalım bakalım mantığı ile yola çıktım fakat bu kişiyi hiç sevgilim olarak göremedim. En yakınım, kardeşim olarak gördüm. Bir şekilde babam konuştuğum erkeği öğrenip sen artık en iyisi okuma, seni bu çocukla evlendirelim dedi. Meğer çocuğun bana yaklaşırken de niyeti bu yöndeymiş. Bir an kendimi algılayamadığım bir evliğin içinde buldum.

Havva: Bir erkek ile evlenmek sana nasıl hissettirdi?

Gökhan: Onunla güzel vakit geçiriyorduk fakat en yakın iki arkadaş gibi idi. Ben daha onun elini bile tutmadan kendimi düğünde buldum. Bütün bunların bana hissettirdiği; gelinliğin sanki benim kefenim olması ve düğünün de cenazem gibi olmasıydı. Orda oynayan bütün insanların aslında üstüme toprak attığını hissediyordum. Hiç evlilik hayatı yaşamadık, hiçbir cinsel birlikteliğimiz olmadı her daim farklı yataklardaydık. Bütün bu süreçte hep kendim ile çeliştim ve kendimi sürekli sorguladım.

Havva: Ne zaman ayrıldın?

Gökhan: Sadece 1 buçuk ay evli kaldım. Zaten evlendiğim kişi de standart bir ilişki olmadığını farkında idi. Ben kendime bir çıkış yolu aramaktaydım. Kendimi nasıl sıfatlandıracağımı dahi bilmiyordum. Ta ki Rüzgâr Erkoçlar haberini görene kadar. İnternette rast gele karşıma çıktı ve hayatını okuduğumda, işte bu "benim" dedim. İçime

bir cesaret doğdu. Bunu ilk önce evlendiğim kişiye söyledim. Ayrılmak istediğimi dile getirdim. Hemen evli olduğum kişinin kuaför dükkânına gidip saçlarımı kestirdim ve ailelere açıkladıktan sonra ayrıldık.

Havva: Toplumda translara yönelik bakış açısı nasıldır?

Gökhan: Toplumda bu tepkiler, trans kadın veya trans erkek olmasına göre farklılıklar gösteriyor. Trans erkeklere toplum “artık sende bizdensin, bu yolu seçtin kardeşimizsin, doğru yolu buldun...” gibi tepkilerde bulunurken, trans kadınlara çok farklı gözlerle bakılarak onlara düşmüş muamelesi yapılmaktadır. Toplum bu konularda çok acımasız davranıp, böylesi hassas bir meselede bile ayrımcılık yapmaktan hiç çekinmemektedir.

Havva: LGBTİ mücadelesinde, sizce trans görünürlüğünün katılımı ne durumdadır?

Gökhan: Translar daha kapalı yaşamaktadırlar. Ben açıldıktan sonra, bana “bizim aramızda en cesaretli sensin, sen çık senden cesaret alıp bizde çikalım” gibi mesajlar gelmeye başladı. Bunlar beni cesaretlendirdi ve trans görünürlüğü adına bir yol çizebilmek için medyaya çıkabildim.

Havva: Bütün bu zorlu süreçlerden sonra, özellikle annenin seni olduğun kişi olarak kabullenmesi sana ne hissettirdi? Bildiğimiz kadarı ile 21 Mayıs 2016 “Onur Yürüyüşünde”, annen “benim çocuğum trans” pankartını taşıyarak yanında yürüdü. Bu sana ne hissettirdi?

Gökhan: Ben yeni bir hayata başlamıştım ve annem yanımda bana destek olarak sanki bana bu yeni başladığım hayatı bahşetmiş gibi hissettirdi ve bu beni çok mutlu etti. Annemin Onur Yürüyüşünde arkamda bana destek olması ve yanımda olduğunu bana hissettirmesi beni onure etti. İlk zamanlarda annemin herhangi bir Onur Yürüyüşünde yanımda olabileceğine inanamazken günün sonunda değişimin mümkün olduğunu kendim görüp deneyimledim. Bu değişimin bütün LGBTİ bireylerinin ailelerine örnek olmasını dilerim.

CİNSİYET CENDERESİ

Filiz Bilen

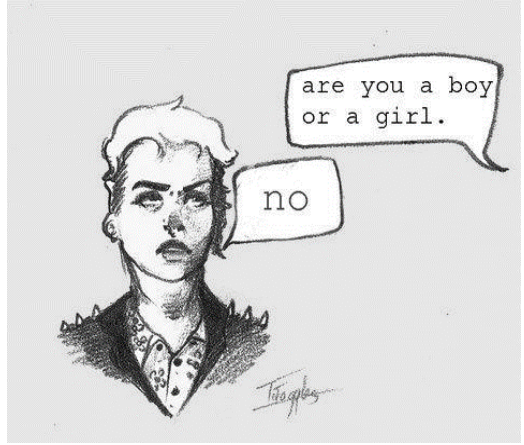
-HİZA'ya gel!

-hiza?

-çizgi, sınır, düzzz, doğru. (*)

* Düz Doğru: iki nokta arasındaki en kısa yol.

“EN KISA YOL TEK YOL!”muş gibi yapa yapa doğumdan ölüme tek tip tek tip hareket

-Hareket olsa iyi. Duruyorsun sabit bir noktada, her şey hazır paket olarak ayağına servis ediliyor. Paket iyi, paket normal... pakete uyarsan sen iyi, sen normal. Ay ne kadar doğal.

“ne kadınıym, ne erkek... hem kadınıym, hem erkek” demişti. Ga-rip-se-me-dim bile, sadece özgürleştiriciliği karşısında gülümsedim. Sıkıştırıldığın yerden beklenmedik bir anda kurtulmanın verdiği rahatlama vardır ya, işte oydu sanırım beni gülümseten.

“ne biçim erkeksin oğlum sen? karı gibi kıvırtma, adam ol adam”

ne “biçim”dim ben acaba? biçimimi ne zaman bellettiler bana? yoksa hayatımın bütününe yayılacak olan hiç bitmeyen bir süreç miydi bu belletme işlemi?

-etek? uygun! (oturması-kalkması var yalnız, onları da iyice belletmek lazım)

-ev işleri? çok uygun! (sorumluluk olarak belletilecek. her yaşa uygunu var bunların. ihmale gelmez. ilerde dişi kuş olacağına, yuvacık yapacağına inandırılacak)

bekaret? en en uygun! (aman ha, namus deyim gerisini sen anla)

Tüyden travma. Biçimsel benliğimi belletme yolculuğunda, diğerleri yetmezmiş gibi, bir de kıl-tüy sorunu çıkardılar başıma. Yaş 11 gibi. kıllar çıkıp durmakta, ben nereye saklayacağımı bilememekte. Daha "temizlenme" vakti gelmemiş olacak ki, bellefici takımı o konuda henüz devreye girmiş değil. Ne yapacam ben bu kılları? okulda bir milli bayram havası, çocukların günü yaklaşıyor. çok eğlenecek olmalıyız, çocuğuz zira. eğlenmek o kadar kolay değil yalnız. bir kareografi var, durmadan üzerinde çalışıyoruz. kareografi kol kalkacak diyor, benim kol dirsekten kalkıyor. omuz-dirsek arası gövdeye yapışmış, adeta kontrolüm dışında. kılın verdiği stresten o kalkamıyor, onun kalkamamasının verdiği stresten yüzüm kıpkırmızı olmuş, bu arada kareografi de "gül" diye emrediyor (yapmacık gülümsemelere böyle böyle mi alışılır yoksa?) ne kılmış ama! yakında azacık limon ve şekerle kökünden hallededeceğiz seni, hah ha!

hizaya gelmiş büyüklerimiz sağolsunlar, varolsunlar. başkaları onlara, onlar bize, biz aramıza yeni katılacaklara. döngü de döngü ama. başımı bolca döndüren, midemi bulandıran döngü. oysa herkesin yaptıklarını yapmıştım, yani herbişeyi DOĞRU yapmıştım. niye midem bulanıyor o zaman?

10-100'e karşı: "bizi büyüklerimiz böyle yetiştirdi abiciğim... iki grup insan varsa misal, derdi babam, birinde 10 gişi öbüründe 100, 100 gişilik grubu takip et. biz böyle gördük, çocuklarımıza da böyle akdarrık. eyi günler"

İnterseks Kelebekler

Çizen: Filiz Canik

ADRES

Belediye Sokak, No.1
Yenişehir, Lefkoşa
Kıbrıs

TELEFON

+90-533-857-4524

E-POSTA

queercyprus@gmail.com

WEB SİTESİ

www.kuirkibris.com

SOSYAL MEDYA

facebook.com/queercyprus
twitter.com/KuirKibris
instagram.com/queercyprus